

В Ковелі відкрилася виставка художника з Донецька

В Ковельському культурно-просвітницькому центрі триває перша персональна виставка художника з Донецька Олександра Болотова — «Відтинки сірого». Автор зі свого чималого доробку відібрав близько сорока полотен, які найбільше відповідають назві експозиції, і виніс їх на суд вибагливих поціновувачів живопису. Ініціювала показ картин майстра пензля зі Східної України відомий громадський діяч Наталія Дуброва. Виставка такого стилю та жанру в Ковелі відбувається вперше.

У Києві на новорічні свята пройде купа фестивалів

Фестивалі новорічних ялинок і льодових скульптур, шоколаду та солодоців, а також етнофестиваль колядок і щедрівок — ці та інші заходи відбуватимуться в одному з «новорічних селищ», що працюватимуть у столиці впродовж свят. Крім того, на дітей і дорослих чекатимуть тубінгова гірка, каток і лабіринт із криги, льодовий музей, фотосесія в різдвяних санчатах і спілкування з Дідом Морозом.

13

Відомості.інфо
№47 (687)

21 - 27 листопада 2013 року
<http://www.vidomosti.info/>

ЖИТТЯ

У руках волинської лялькарки народжуються стильні іграшки

З Олею ми зустрілися на вулиці. Вона, широко усміхаючись, переходила дорогу з чималим паперовим пакетом у руках, а з нього визирав кіт. Стильно вбраний у в'язаний зимовий светрик і з пухнастими навушниками. Котик, звісно ж, іграшковий, пошитий вправними руками майстрині.

— Це моя нова забавка, нещодавно завершила над нею роботу, ще навіть імені не встигла дати. Це буде центральна іграшка на передріздвяній виставці у Києві, — починає свою розповідь Ольга.

Киця вже вбрана по-зимовому. На ній сукня з ялинковим принтом, такий же гудзик на в'язаному светрі, теплі ажурні колготки та черевички на хурті. Всі витвори майстрині стильні, вони наче з якогось модного журналу. Ось елегантний котик у діловому костюмі, з краваткою, як справжній кавалер, тримає у лапках букет квітів. Серед іграшок і кішечка в сукні у горох, зодягнена в рожеве пальтечко, такого ж кольору гетри та з чарівною пов'язкою на голові, до того ж через плече у неї — сумка з пензлями, бо вона — художниця.

Загалом про вбрання кожного персонажа можна розповісти довго, адже тут усе підібрано до дета-

лей, вражають неймовірні тканини, милі плетені речі, ретельно дібрані аксесуари, дивовижне взуття, цікаві шапочки та шалики. Й усе це — діло рук майстрині.

— Я в школі шити не вміла та не любила. Щоправда, з дитинства в'язала лялькам. Але коли взялася за іграшки, все це полюбилося. Усе вчилася робити самостійно, до всього приходила сама, жодного майстер-класу не дивилася, викрійки чужі не брала. Іноді мене просять дати викрійку якоїсь одяжинки, але в мене їх немає, я роблю все на око. Приміряла, приклала, сподобалося — пошила. Тканини для одягу в нас знайти нелегко, тож часто доводиться замовляти через Інтернет. Доброю знахідкою стали бабусині запаси, але таку матерію не завжди можеш використати, бо вона підходить лише для якихось ретро-образів, — ділиться Ольга Масалова. — Спочатку навіть взуття для лялочок шила самостійно, якось на свій лад майструвала тфельки з фетру й інших твердих тканин. Але це забирало надто багато часу, з мініатюрними деталями було чимало копіткої роботи, тому нині взуття купую. Так, мої іграшки взуті в звичайні дитячі пінетки, капці, чобітки. Якщо є можливість, замовляю їх за кордоном, бо у нас дуже дорогі. Буває, купую щось дітям, то, якщо не підходить, дістається лялькам. Іноді потрапляю на розпродаж колготок, то передусім

вибираю їх для іграшок.

Часто ляльки створюються за образами конкретних людей. Майстриня намагається максимально відтворити їхній стиль одягу та життя. Кожен витвір має ім'я, що зазначене на бирочці на руці, чи то пак лапці, іграшки. Забавки, які шие Ольга, в народі називають «ляль-

ка-примітив» — так їх нарекли через однотипність самої викрійки та простоту обрисів, а от уже одяг — справжнє багатство, саме завдяки йому і створюються різноманітні образи. Більшість Олиних іграшок — коти. Дивлячись на них, дивуєшся, як, маючи однакову форму, вони міняються залежно від вбрання.

Менше як два роки тому Ольга вперше задумала пошити ляльку. То був зайчик.

— Коли тільки починала шити іграшки, то першим змайструвала зайця за мотивами забавок російської майстрині Тетяни Конне. Пошивши кілька таких вуханів, вирішила, що потрібно вигадувати щось своє. Оскільки змалку обожнюю котів, просто хворію ними, то й іграшки набули вигляду саме цих тварин. Так і з'явилися мої фірмові коти. Потім додалися ще мишки. Бувало, шила й ляльок у людській подобі, янголів. Можливо, найближчим часом подумаю над тим, щоби почати робити песиків різних порід, — каже рукодільниця.

Нині Ольга Масалова на повну готується до виставки «Медвін» у столиці, куди повезе цілу гвардію нових забавок із новорічним настроєм.

Ольга УРИНА

В Ужгороді готуватимуть собак-поводирів

Перший в Україні центр для підготовки собак-поводирів відкриють в Ужгороді. Кінологи з Угорщини та Румунії уже тренують собак, яких після Нового року передадуть в Україну. А поки що приїждять з ними в Ужгород, щоб чотириліпні помічники звикали до нових господарів, до міста і до української мови.

Досвід угорських колег українські кінологи перейматимуть за фінансової підтримки благодійників.

У Луцьку знову слухатимуть джаз

Один із найгучніших джазових фестивалів в Україні вже вшосте прийматиме Луцьк. Тринадцятий міжнародний джазовий фестиваль Jazz Bez 2013 відбудеться в обласному центрі Волині 6–7 грудня.

Родзинкою фесту є поєднання максимальної кількості джазових стилів, таких як свінг, ф'южн, бі-боп, джаз-рок, фанк, кул, фрі-джаз, а також експериментальної та імпровізаційної музики.

Вкотре захід збере в Луцьку знаних музикантів із Польщі, Білорусі, Вірменії, Італії та Грузії. Дійство проходить у обласному театрі ляльок, вартість квитка — 30 гривень.

Jazz Bez є наймасштабнішим, найтривалішим і «найдовідченішим» джазовим фестивалем України. Від 2001 року, коли фест одночасно розпочався у Львові та Перемишлі, джазова федерація «розрослася» вже на десяток міст. Кількість музикантів, що грали на цьому заході, перевищила тисячу.

Молодий коваль із Буцина творить шедеври

20-річний Віталій Олексюк із села Буцин Старовижівського району, незважаючи на свій юний вік, уже встиг зарекомендувати себе як майстер на всі руки. Зі шматка грубого металу парубок творить ковані шедеври, які нині прикрашають

не лише господи односельчан, а й подвір'я мешканців сусідніх районів.

Прищепив Віталію любов до важкої ковальської справи його батько. На жаль, як розповів хлопцеві, тато не встиг повністю розкри-

ти йому всі тонкощі майстерності коваля, бо рано пішов із життя, але підліткові вже і тих знань виявилось достатньо, щоб із 16 років продовжити батьківську справу.

Першим серйозним виробом хлопця була лавка. Викувавши її, почув багато хороших слів на свою адресу, тож твердо вирішив, що зароблятиме на життя тим, що вмє робити найкраще. І які там університети можуть бути, коли в кузні чи не щодня плавиться метал і кипить робота.

Замовляють у Віталія переважно ворота, гойдалки, лавки, паркани тощо. Радує він рідних і знайомих й оригінальними подарунками: якось на річницю весілля презентував сусідам власноруч викувану троянду.

Ковані вироби Віталія Олексюка можна побачити на подвір'ях не лише односельчан — вони «поїхали» і до Ковеля, і до Ратного.

— Лавку можу виготовити за день, з воротами треба трохи більше повозитися, бо багато ковки... В середньому замовники чекають на браму десь місяць, — розповів Віталій Олексюк.

— Чи прибуткова це справа —

бути ковалем? — цікавимося у Віталія.

— Якби не прибуткова, я б нею не займався. Роботу оцінюю сам: усе залежить від часу, витраченого на виріб. Простенька лавка коштує близько 500 гривень. Якщо є замовлення, то за місяць можна і десять тисяч гривень заробити, — розкрив таємницю буцинський коваль.

Ірина КОСТЮК

Крик про допомогу!!!

Родина Овчиннікових просить небайдужих людей допомогти у зборі коштів на лікування їхнього синочка Дмитра.

При народженні дитині було встановлено діагноз — «стеноз пієлоуретрального сегмента, гідронефроз». Українські медики не дають шансів на порятунок, однак операцію погодилися виконати лікарі Дебреценського університету (Угорщина). Для цього необхідно 60 тисяч гривень. На жаль, родина таких коштів не має, тому вони змушені звернутися по допомогу до небайдужих громадян.

Надати допомогу можна таким чином:

Отримувач:
Овчиннікова Аліна Василівна
Номер карти: 4627 0812 0725
6855 КБ «Приватбанк»
Телефон: +38 095 221 22 11